

ת"פ 4392/06 - מדינת ישראל/פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה נגד י ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4392-06 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי וכלכלה נ' א ואח'

22 יוני 2014

בפני כב' השופטת יעל פרדלסקי

מדינת ישראל/פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה

המאשימה

נ ג ד

1. הנאשמים

2. י ג

3.

4.

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עופרה רובינפלד-הוך ועידן שוורץ

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד עמית בר-טוב - ס.צ.

הנאשם 2 - בעצמו

גזר דין - לנאשם 2

עמוד 1

1. ביום 12.9.13 בהמשך להליך גישור שהתנהל בפני כב' השופטת ברק-נבו הציגו ב"כ הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יחזור מכפירה, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע ויפנה לקבלת תסקיר שירות מבחן בטרם הטיעונים לעונש. במסגרת הסדר הטיעון, המאשימה תעתור להטיל על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל וב"כ הנאשם יטען באופן חופשי לעניין רכיב המאסר בפועל. הצדדים יעתרו במשותף להטיל על הנאשם קנס בסך 90,000 ₪ שישולם ב-30 תשלומים חודשיים שווים, או 8 חודשי מאסר תמורתו ומאסר על תנאי על העבירות בגין יורשע. בנוסף הוסכם בין הצדדים כי באם יוטל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג וברח תסכים המאשימה לדחות את ריצוי עונש המאסר לתקופה של עד 6 חודשים לאחר מתן גזר הדין, לצורכי התארגנות וזאת לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם.

2. במסגרת הסדר הטיעון הורשע הנאשם ביום 12.9.13 על יסוד הודאתו בכל המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, בביצוע שתי עבירות של גניבה בידי מנהל -עבירה לפי סעיף 392 לחוק העונשין התשל"ז-1977(להלן: "**החוק**") בחמש עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. בשתי עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד עבירה לפי סעיף 425 לחוק. בעבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד עבירה לפי סעיף 423 לחוק. בשתי עבירות של אי קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך ותקנות בעלי השליטה, עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך תשכ"ח-1968 ובשש עבירות של דיווח מטעה עבירה לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך תשכ"ח-1968.

3. מהחלק הכללי לכתב האישום המתוקן עולה כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המתוקן

(להלן: "**התקופה הרלוונטית**") החזיק הנאשם במשותף עם בת זוגו ב%37.4 מהונה המנופק של חברת נגה אלקטרוטכניקה בע"מ (להלן: "**נגה**") ואלי אוזן (להלן: "**האחר**") ובת זוגו החזיקו במשותף ב%37.4 מהונה המנופק של נגה. נגה הייתה בתקופה הרלוונטית, חברה ציבורית אשר ניירות הערך שלה נסחרו בבורסה לניירות ערך בע"מ (להלן: "**הבורסה**") כשהנאשם היה יו"ר הדירקטוריון של נגה והאחר היה המנהל הכללי של נגה ודירקטור בה. בתקופה הרלוונטית לנגה היו מספר חברות בת בשיעורי החזקה שונים- חברת הבת נגה השקעות בטכנולוגיות בע"מ (להלן: "**נגה טכנולוגיות**") אשר הייתה בתקופה הרלוונטית חברה ציבורית אשר ניירות הערך שלה נסחרו בבורסה החל מיולי 2000. הנאשם החזיק במניותיה ושימש כמנהל כללי ודירקטור בה בעוד האחר שימש כיו"ר הדירקטוריון. חברת הבת נגה תעשיות אלקרטו -מכניות (1986) בע"מ (להלן: "**נגה תעשיות**") נסחרה בתקופה הרלוונטית בנאסד"ק והוחזקה ע"י נגה בשיעור של 77.3%. חברת גרופר קורן בע"מ (להלן: "**גרופר קורן**") שהייתה בתקופה הרלוונטית חברה פרטית והוחזקה ע"י נגה בשיעור של 51%. חברת נגה אלקטרוטכניקה נדל"ן (1994) בע"מ, לשעבר נגה אחזקות בע"מ (להלן: "**נגה נדל"ן**") שהייתה בתקופה הרלוונטית חברה פרטית שהוחזקה ע"י נגה בשיעור של 70.9%.

נגה וחברות הבת שלה יכוננו (להלן: "**קבוצת נגה**"). לצורך מימון פעולותיהן הפעילו חברות קבוצת נגה מערכת סליקה פנימית ביניהן תוך שהן לוות זו מזו כספים, מנצלות מסגרות אשראי שלא מומשו אצל חברה זו או אחרת ומתחשבות ביניהם. בתקופה הרלוונטית קבוצת נגה הייתה בקשיים מימוניים וחבה חובות כבדים לבנקים. ברבעון השלישי של שנת 2002 קבוצת נגה קרסה. כמו כן לא פרסמו החברות הציבוריות בקבוצת נגה את הדוחות הכספיים שלהן החל מהרבעון השני לשנת 2002. ביום 5.9.02 הפסיקה הבורסה את המסחר במניותיה של נגה. ביום 17.9.02 ניתן צו הקפאת הליכים למרבית החברות בקבוצת נגה ומונו מנהלים מיוחדים.

בתקופה הרלוונטית הנאשם היה בעל השליטה כהגדרתו בחוק ניירות ערך בכל חברות קבוצת נגה, כיהן כיו"ר הדירקטוריון בנגה, מנהלה הכללי של נגה טכנולוגיות ודירקטור בה ומנכ"ל משותף בנגה תעשיות. מתוקף שליטתו ותפקידיו בקבוצת נגה, ניהל הנאשם את פעילותם העסקית והפיננסית של תאגידי קבוצת נגה והיה בעל זכויות

החתימה בהם וחד באופן פרטי חובות כבדים לבנקים.

מעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 15.5.02 נחתמו שני הסכמים בין שלמה חבר (להלן: "חבר") בעל חברת J.E.L. Limited (להלן: "J.E.L") חברה זרה הרשומה בא"י הבתולה לבין חב' נוגה נדל"ן (להלן: "הסכמי דימונה"). על פי ההסכם הראשון עליהם חתמו הנאשם והאחר, חבר ישקיע בין 2,000,000 דולר ארה"ב ל- 2,500,000 דולר ארה"ב בפרויקט של בניית קניון דימונה, קניון שהיה אמור להיבנות ע"י חב' נגה נדל"ן וזאת בתמורת 10% מהרווחים לפני מס. בנוסף על פי ההסכם השני עליו חתם האחר ואשר נערך ע"י הנאשם, יהיה חבר זכאי לתשלום עמלה חודשית של 1% מהסכום שהשקיע בנגה נדל"ן עד להשבת מלוא הסכום וכן יתנו לו בטחונות הכוללים ערבויות בנקאיות, שיעבוד של מניות נגה בע"מ וערבויות אישיות של הנאשם והאחר. הנאשם והאחר הורו לגב' שכטר אשר הייתה הממונה על הוצאת ערבויות בקבוצת נגה להוציא לטובת חבר ערבויות בנקאיות, ללא שהציגו לה את הסכמי דימונה החתומים. לאחר קבלת הערבויות הפקיד חבר ביום 24.5.02 סך של 2,000,000 דולר ארה"ב בחשבון המט"ח של נגה נדל"ן כפי שהוסכם בהסכמי דימונה. הנאשם והאחר הסתירו מאנשי הכספים של נגה נדל"ן את הסכמי דימונה. בסמוך להפקדת הכספים של חבר בחשבונה של נגה נדל"ן החליטו הנאשם והאחר לנצל את מעמדם כחברי דירקטוריון ומנהלי נגה נדל"ן וליטול כספיה, ללא אישור מוסדותיה תוך שהם מתכוונים לשלול כספים אלה מנגה נדל"ן שלילת קבע. הנאשם והאחר טענו במרמה ובכזב בפני סמנכ"ל הכספים של קבוצת נגה מר ברזיק והנאשם אף אישר זאת בפני חשב קבוצת נגה, מר מרחובסקי, כי הסך של 2,000,000 דולר ארה"ב שנכנס לחשבון נגה נדל"ן הינו כסף שהנאשם והאחר לוו וקיבלו מחבר באופן אישי וכי הנאשם והאחר מלווים את הכסף הנ"ל לנגה נדל"ן, כהלוואת בעלים. בנסיבות אלו הורה מר ברזיק לחשבי החברה לזכות את חשבון החו"ז של הנאשם והאחר בספרי קבוצת נגה בסכום של 4,883,500 ₪ כל אחד וזאת כנגד הלוואת בעלים. בתוך כשבוע משכו הנאשם והאחר מחשבונות קבוצת נגה את כל הכספים שהעביר חבר לנגה נדל"ן בהתאם הסכמי דימונה וזאת כנגד הזיכוי בכרטיסי החו"ז שלהם כשביום 29.5.02 הועבר בהוראת ברזיק סך של 2,250,000 ₪ מחשבון נגה נדל"ן לחשבון הפרטי של האחר וזאת על פי הנחיית הנאשם והאחר למר ברזיק. מחצית מסכום זה נרשמה בכרטיס החו"ז של נגה לחובתו של הנאשם ומחצית לחובתו של האחר. ביום 30.5.02 הועבר בהוראת ברזיק והאחר סך של 1,630,000 ₪ מחשבון נגה לחשבון הפרטי של האחר. על פי הנחייתם של הנאשם והאחר למר ברזיק נרשמה מחצית מסכום זה בכרטיס החו"ז של נגה לחובתו של הנאשם ומחצית לחובתו של האחר. ביום 31.5.02 הועבר בהוראת האחר סך של 5,000,000 ₪ מחשבון נגה לחשבון פרטי משותף של הנאשם והאחר. על פי הנחייתם של הנאשם והאחר לברזיק נרשמה מחצית מסכום זה בכרטיס החו"ז לחובתו של הנאשם ומחצית לחובתו של האחר. ההפרש בסך של כ-1,000,000 ₪ שנותר לזכותם של הנאשם והאחר בכרטיסי החו"ז בהנהלת החשבונות בעקבות תשלום חבר לנגה נדל"ן שימש לאיפוס יתרת חובה של כ-500,000 ₪ לנאשם ולאחר שהיו בכרטיסיהם. בנסיבות אלה גנבו הנאשם והאחר במרמה ובתחכום סכום של 2,000,000 דולר ארה"ב מנכסי קבוצת נגה, מתוכם הנאשם שילשל לכיסו סך של 1,000,000 דולר ארה"ב. בנסיבות אלו ובשים לב לאחזקותיהם של הנאשם והאחר בקבוצת נגה וליכולתם לכוון את פעילותה היוו משיכות הכספים הנ"ל מקבוצת נגה עסקאות חריגות בין חברה ציבורית לבעל השליטה בה, וככאלה היה עליהם לעמוד בתנאים של חוק ותקנות החברות וחוק ותקנות חוק ניירות ערך. הנאשם והאחר נמנעו מנקיטת הליכי אישור ודיווח לעסקאות חריגות על מנת להסתיר מן דירקטוריונים של חברות קבוצת נגה, מבעלי המניות של חברות הקבוצה ומציבור המשקיעים את משיכות הכספים ואת עניינם האישי וזאת מאחר וידעו כי מוסדות החברות לא יאשרו נטילת כספי החברה הציבורית לצרכיהן הפרטיים.

מעובדות האישום הנוסף לכתב האישום המתוקן, עולה כי ביום 2.7.01 האחר בהנחיית הנאשם הורה למר דורון משה חשב נגה טכנולוגיות להעביר סך של מיליון דולר ארה"ב מחשבון נגה טכנולוגיות בבנק אגוד לחשבון פרטי המשותף לו ולגב' דבורה אוזן (להלן: "האחרת") בבנק UBS בשוויץ. (להלן: "חשבון שוויץ") האחר אישר בחתימתו

את הוראת העברה. במועד סמוך להעברת מיליון דולר ארה"ב לחשבון שוויץ החליטו הנאשם והאחר והאחרת (להלן: "האחרים") לנצל את מעמדם כחברי דירקטוריון ומנהלי נגה טכנולוגיות וליטול כספיה ללא אישור מוסדותיה ותוך שהם מתכוונים לשלול כספים אלו מנגה טכנולוגיות שלילת קבע. מיליון הדולר ארה"ב שהועברו לחשבון שוויץ פוצלו והועברו לחשבונות הפרטיים של האחרים ושל הנאשם בישראל באופן שבתאריך 9.7.01 הועברו 500,000 דולר ארה"ב לחשבון של האחרים. בתאריך 6.8.01 הועברו 500,000 דולר ארה"ב לחשבון הפרטי של הנאשם ואשתו כשכסף זה שימש את הנאשם להחזר הלוואה בסך 500,000 דולר ארה"ב שלקח מנגה טכנולוגיות ביום 4.7.01.

מר דורון משה כאחראי על רישום העברת הכספים בספרי החברה פנה לנאשם ולאחר לקבלת הסבר על מהות העברה אולם לא קיבל הסבר ולפיכך נמנע מלרשום את הפעולה בספרים והתריע בפני ישי פורת שהיה בעל התפקיד הבכיר בענייני כספים בנגה טכנולוגיות שמיליון הדולר ארה"ב הועברו לחשבון הפרטי של האחר בשוויץ ושאינו יודע איך לרשום בהנהלת החשבונות. לאחר עזיבתו של מר דורון משה את עבודתו כחשב בנגה טכנולוגיות באוגוסט 2001 ולצורך הסתרת גניבת מיליון דולר ארה"ב טענו הנאשם והאחר במרמה ובכזב בפני אנשי הכספים בחברה כי מיליון דולר ארה"ב הוצאו מנגה טכנולוגיות במהלך העסקים רגיל כתשלום דמי תיווך לצורך מכירת מניות של חברת מנגה. עקב הסברם הכוזב של הנאשם והאחר, נרשמה העברת מיליון הדולר הנ"ל בספרי החברה כהשקעה בחברת מנגה ולא ככספים שנטלו הנאשם ואחר מהחברה לצרכיהם הפרטיים. בהמשך במהלך סקירת דוחות הביניים של חב' נגה טכנולוגיות ונגה לרבעון השלישי לשנת 2001 סברו רואי החשבון לאור הרישומים הכוזבים בהנהלת החשבונות של החברה כי מיליון הדולר הנ"ל הועברו לנאמנות בקשר להשקעה במנגה. כאשר ביקשו רואה החשבון לקבל מסמכים שמגבים את הסברם של הנאשם והאחר בדבר הנאמנות הבטיחו הנאשם והאחר מסמכים כאמור, למרות שידעו שאין מסמכים שכן הכסף עבר לחשבונם הפרטי. לאור הודעותיהם השקריות של הנאשם והאחר אישרו רואי החשבון לפרסם את דוחות הביניים הרבעוניים של נגה טכנולוגיות ונגה לרבעון השלישי לשנת 2001 (להלן: "דוחות הביניים"). דוחות הביניים שהוגשו לרשות ולרשם הבורסה לניירות ערך כללו פרטים מטעים הן לעניין הכספיים שהוצגו בכזב ככספים בנאמנות בקשר להשקעה במנגה והן משום שלא כללו עסקאות עם בעלי עניין שהיו חייבות באישור ודיווח כנדרש על פי חוק ניירות ערך. במהלך ביקורת רואי החשבון לצורך הכנת הדוחות התקופתיים של נגה טכנולוגיות ונגה לשנת 2001 ולצורך הכנת הדוחות הכספיים השנתיים לאותה שנה המשיכו הנאשם והאחר לדבוק בהסברם השקרי, בדבר העברת הכספים לנאמנות תוך שהם מבטיחים להציג בפני הרואה חשבון מסמכים המאשרים את גרסתם. כמו כן הנאשם והאחר הצהירו בכזב ובמרמה כי לא נעשו עמם עסקאות במהלך שנת 2001 וכי ניתן גילוי נאות בדוחות ליתרות ועסקאות עם צדדים קשורים. כך גם לגבי דוחות הביניים של נגה טכנולוגיות ונגה לרבעון הראשון של שנת 2002. לאור הודעותיהם השקריות של הנאשם והאחר אישרו רואה החשבון לפרסם את הדוחות התקופתיים של נגה טכנולוגיות ונגה לשנת 2001, את הדוחות הכספיים לאותה שנה ואת דוחות הביניים הרבעוניים לרבעון הראשון של שנת 2002. בנסיבות אלו כללו הדוחות התקופתיים והכספיים שהוגשו לרשות לניירות ערך, לבורסה, לרשם הבורסה לשנת 2001 ודוחות ביניים לרבעון הראשון של שנת 2002, פרטים מטעים וגרמו לפרסום דוחות ביניים כוזבים לרבעון השלישי לשנת 2001, דוחות תקופתיים ושנתיים כוזבים לשנת 2001 ודוחות ביניים כוזבים לרבעון הראשון של שנת 2002 וכל זאת בכוונה להסתיר מציבור המשקיעים, מרואה החשבון ודירקטוריון החברה את גניבת מיליון הדולר הנ"ל.

4. בטרם הטיעונים לעונש לבקשת ב"כ הנאשם הפנית את הנאשם לשירות מבחן ולממונה על עבודות שירות וזאת ומבלי לפתח צפיות בנאשם שאכבד את המלצת שירות מבחן ואת המלצת הממונה על עבודות שירות.

5. מתסקיר שירות המבחן אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטו, עולה כי הנאשם התגרש בשנת 2004 ומנשואיו הוא אב ל-3 ילדים מהם שניים בגירים. מקשר זוגי שניהל הנאשם בחו"ל נולד בשנת 2001 בן לנאשם. הקשר של הנאשם

עם הבן התהדק עם עליית אימו של הבן והבן לישראל בשנת 2007. בשנת 2010 אמו של הבן נפטרה ממחלה קשה ומיום פטירתה מגדל הנאשם את בנו ומתפקד כהורה יחידי. הבן אובחן בגיל 9 כסובל מפיגור קל ומצבו הרגשי של הבן היה קשה ביותר לאחר פטירת אמו. הנאשם מתפקד מאז פטירת אמו של הבן כהורה יחידי, השקיע ומשקיע רבות בבנו, לרבות בטיפולים פסיכולוגיים וקלינאית תקשורת ומצבו הרגשי וההתפתחותי של הבן השתפר וכיום אינו מאובחן כסובל מפיגור קל. הנאשם הסביר לשירות מבחן כי ביצע את העבירות על רקע תחושות של כח ושליטה ואורח חיים שניהל. מאז קריסת קבוצת נוגה חווה הנאשם משבר כלכלי ורגשי כשבשנים האחרונות לאחר שהתקשה להשתלב תעסוקתית הוא עובד כמנהל פרויקטים. הנאשם תיאר בפני שירות מבחן כי הוא שרוי בחובות כבדים לבנקים ונתמך כלכלית על ידי חברים שמסייעים לו גם בטיפול בבן. הנאשם ביטא חשש כי עונש מאסר בפועל יגרום לרגרסיה במצבו של הבן כשעבודות שירות יאפשרו לו להמשיך לגדל את בנו. הנאשם הדגיש בפני שירות מבחן את השינוי החיובי שערך בחייו וציין כי הוא תופס את תפקודו כהורה לבנו הקטין כמרכזי ומשמעותי עבורו. שירות מבחן התרשם מנטייתו של הנאשם לצמצם ולטשטש את התנהלותו הבעייתית ואת הנזקים שגרם לאנשים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שביצע. שירות מבחן התרשם מצורך בולט של הנאשם בהתערבות טיפולית במצבו, במטרה להפחית מרמת הסיכון להישנות הסתבכויות עם החוק בעתיד והנאשם ביטא נכונות להשתלב בטיפול בשירות מבחן. שירות מבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן לשנה.

6. מחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות עולה כי ניתנה לנאשם דחיה על מנת שימציא מסמכים רפואיים אולם לא ניתן להשים את הנאשם בעבודות שירות לאור מצבו הרפואי ובהעדר התייחסות בחוות הדעת מרופא קרדיולוג לכושר העבודה והמלצה למגבלות.

7. במסגרת ראיות לעונש מטעם ההגנה, שמעתי 3 עדי אופי:

העד מר איציק שטרית העיד כי הנאשם חברו מילדות ושבתקופה בה עסקיו של הנאשם היו טובים, הנאשם חי ברמת חיים גבוהה והרבה לתרום למוסדות, לעמותות וליחידים. לאחר קריסת קבוצת נגה, נותר הנאשם חסר כל. עוד העיד שמאז פטירת אמו של בנו הקטן של הנאשם ולאחר שחברתו של הנאשם סירבה לגדל את בנו הקטין עבר הנאשם להתגורר בעיר מגוריו של בנו ומגדל את בנו הקטין, כשחבריו הקרובים תומכים בו כלכלית ונפשית וכן העיד שהמצב הנפשי של הבן, אותו מגדל הנאשם, השתפר מאוד.

העד מרציאנו יעקב העיד שהינו האח של אמו ז"ל של בנו הקטן של הנאשם, עובד בהובלות מתגורר אצל חמותו ואינו יכול לטפל בבנו של הנאשם. עוד העיד שאמו עברה אירוע מוחי ואינה יכולה לטפל בבנו של הנאשם ושאף אחד מאחיו לא יוכל לטפל בבנו של הנאשם. בנוסף העיד שלאחר פטירת אחותו, אמו של הקטין אותו מגדל הנאשם, אביהם של אחיו החורגים של בנו של הנאשם לקח אותם לארה"ב, לאחר שסירב לקחת איתו לארה"ב את בנו הקטין של הנאשם והאב החורג ניתק קשר עם משפחת האם. בנוסף העיד על דאגתו של הנאשם לאחינו ועל השיפור בתפקודו לאור ההשקעה של הנאשם.

העדה גב' ג'וליה אציל העידה שהינה חברת ילדות של אמו ז"ל של בנו של הנאשם, העידה על הטיפול המסור של הנאשם בבנו והעידה ושאין מי שיטפל בקטין באם ירצה הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג וברית.

בנוסף, הוגשו ע"י ב"כ הנאשם שתי חוות דעת של הפסיכולוגית הגב' דיאנה ויינמן -מרגלית בהן נכתב שהנאשם מטפל במסירות בבנו הקטין ומהווה עבור הבן את העוגן היחיד בעולם כשניכר כי הטיפול והתמיכה שמעניק הנאשם לבנו מובילה לתוצאות חיוביות ולשיפור משמעותי במצבו. עוד נכתב בחוות הדעת מיום 30.10.13 כי הפרדה של הבן מהנאשם עלולה לגרום לפגיעה בלתי הפיכה בבן ולהשפיע על עתידו של הבן באופן הרסני.

עוד הגיש כראיות לעונש ב"כ הנאשם אסופת מסמכים הכוללת בין היתר מסמכים רפואיים אודות מצבו הבריאותי

של הנאשם, תצהירים של הנאשם שהוגשו למאשימה במסגרת הליך הגישור, רשימת תיקים בהוצל"פ של הנאשם, הסדר נושים שכלל את קבוצת נגה והסכם פשרה עם קבוצת נוגה לפיה ישלמו האחרים למעלה מ־20,000 ₪.

8. ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה ועתרה בטיעוניה לעונש לכבד את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 90,000 ש"ח. בטיעוניה הפנתה לפסיקה וטענה כי הנאשם הורשע על פי הודאתו, כי בהיותו בעל השליטה בכל חברות קבוצת נגה ובהיותו מכהן כיו"ר הדירקטוריון בנגה, מנהלה הכללי של נגה טכנולוגיות ודירקטור בה ומנכ"ל משותף בנגה תעשיות, ביצע עבירות חמורות בשנים 2001-2002 על פי חוק העונשין ועל פי חוק ניירות ערך שעניינן גניבה בצוותא חדא של 14 מיליון ש"ח מהן הגיעו לכיסו של הנאשם 7 מיליון ₪ וביצוע עבירות חמורות נוספות. מאחר וקבוצת נגה הייתה מצויה בתקופה רלוונטית בקשיים כספיים וחבה חובות לבנקים, היה בגניבת הכספים ע"י הנאשם משום הכבדה ממשית על מצב הכספי של קבוצת נגה. עוד טענה שכל מטרת ביצוע העבירות ע"י הנאשם הייתה למען בצע כסף. הנאשם במעשיו הפך את כספי קבוצת נגה ואת כספי הציבור לבנק פרטי שלו ושלח יד בכספי החברה בה השקיע הציבור במיטב כספו וזאת לקידום תועלתו האישית. בנוסף טענה שהנאשם ביצע עבירות כלכליות קשות החותרות תחת אושיות שוק ההון שיש בהם פגיעה אנושה בציבור המשקיעים ובאמונו בשוק ההון. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו ואת הפגיעה הרבה של הנאשם בהם, את מדיניות הענישה, את העובדה שהעבירות תוכננו ע"י הנאשם ואת הנזק שנגרם ממעשיו של הנאשם, שהוביל בין היתר לקריסת קבוצת נגה, הפסקת המסחר בבורסה בחברות בקבוצת נגה ובפגיעה בבעלי המניות של קבוצת נגה. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 4 שנות מאסר ל-8 שנות מאסר ושחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות אינו רובץ לפתחה של המאשימה שהגישה את כתב האישום עוד בשנת 2006 לאחר שהחקירה הגלויה התנהלה בשנת 2005 ולאחר חקירה סמויה ארוכה, שנבעה מהיקפי החומר ולפיכך אין בהתמשכות ההליכים לשמש עילה לאי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח על הנאשם. ב"כ המאשימה עתרה לכבד את הסדר הטיעון לאור הודיית הנאשם, חלוף הזמן ובעיקר היות הנאשם אב חד הורי לקטין בן 12 אשר התייתם מאימו כאשר נסיבותיהם המיוחדות של הקטין ואביו הובאו ועמדו לנגד עיני המאשימה והיו הסיבה העיקרית בגינה הגיעו הצדדים להסדר טיעון בו תעתור המאשימה ל-20 חודשי מאסר בפועל בלבד, כשמדובר בעונש מינימאלי לאור חומרת העבירות והעונש בצידי המצטבר לעשרות שנים. בנוסף טענה כי לאור עתירת ב"כ הצדדים לקנס מוסכם של 90,000 ₪, שהינו בגובה 0.6 אחוז משווי הכספים שנגזלו מקבוצת נגה, וזאת בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ומבלי שהנאשם חויב להשיב כספים, יש לקבל את עתירת המאשימה ולהטיל על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, שיש בהם שכלול של חוסר יכולתו של הנאשם להשיב את הגזילה, חוסר יכולתו לשלם קנס גבוה, הודיית הנאשם, חלוף הזמן ובעיקר התחשבות רבה בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובבנו הקטין אותו הוא מגדל. עוד טענה כי על פי הפסיקה אין בהיות הנאשם אב חד הורי כדי לשמש הגנה לנאשם מפני עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח. לאור חומרת מעשיו של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות אין אפשרות להקל עם הנאשם ולהפחית מעונש של 20 חודשי מאסר.

9. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש בכתב ובע"פ הפנה לפסיקה ועתר משיקולי שיקום, צדק, חסד ורחמים לכבד את הסדר הטיעון, ועתר לכבד את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך של 90,000 ₪. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען כי מאז ביצוע העבירות שבוצעו בשנים 2001-2002 חלה החמרה משמעותית ברמת הענישה בעבירות כלכליות ומהפסיקה המשקפת את מדיניות הענישה בתקופת ביצוע העבירות עולה, כי מתחם העונש נע בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל. עוד טען כי לנאשם נסיבות מיוחדות שעניינן היותו של הנאשם אב חד הורי המגדל את בנו אשר התייתם מאמו ואשר מחוות הדעת שהגיש של הפסיכולוגית הגב' דיאנה ויינמן-מרגלית המטפלת בבנו של

הנאשם ומעדויות עדי האופי עולה כי במידה ויטל מאסר בפועל על הנאשם יכול ותיגרם לבנו של הנאשם פגיעה בלתי הפיכה. בנוסף טען כי מעדויות עדי האופי ומתצהירים שהוגשו למאשימה, במסגרת הליך גישור ושהוגשו לבית משפט, עולה כי אין קרוב משפחה או אדם אחר אשר יכול לקחת תחת חסותו ואחריותו את הבן של הנאשם ולגדלו ולפיכך אם יטל על הנאשם עונש מאסר בפועל ילקח הבן ע"י שירותי הרווחה לאומנה או לפנימייה ואין ספק שיגרם נזק של ממש לבן, אשר אין חולק כי הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי על מנת להשתקם, כשהנאשם מהווה עבורו דמות תומכת יחידה בעולם. עוד טען כי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, תפגע בשיקום הנאשם אשר מאז מות אביו של הנאשם, קיבל הנאשם על עצמו את האחריות לדאוג לבנו, לקח אחריות ומטפל בבנו במסירות תוך השקעת משאבים רבים אשר הביאו את בנו של הנאשם להישגים רבים. בנוסף טען כי יש לאבחן בין עניינו של הנאשם שאין אדם אשר באפשרותו לטפל בבנו של הנאשם, להבדיל מנאשמים חד הוריים שמצויינים בפסיקה שהמאשימה הגישה, ולפיכך פסקי הדין שהוגשו ע"י המאשימה לעניין זה אינם רלוונטיים. בנוסף טען כי יש להתחשב שמאז ביצוע העבירות חלפו 13 שנים כשהנאשם לא ביצע עבירות חדשות ויש בכך כדי להצביע על הליך השיקום שעבר הנאשם. עוד טען שיש להקל בעונשו של הנאשם בשל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, שכן חלוף הזמן נובע בשל נסיבות שלא היו בשליטת הנאשם ועניין חומר חקירה שלא הועבר במשך תקופה ארוכה ע"י המאשימה, חילופי ייצוג לאחר, שהינו נאשם נוסף בתיק, חילופי צוות המאשימה מספר פעמים, חילופי מותב בתיק וסירוב המאשימה שנים רבות להגיע להסדר עם הנאשם. עוד עתר להתחשב בעניו הדין שנגרם לנאשם, בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, בקריסת קבוצת נגה שהביאה את הנאשם להישאר חסר כל, שכן כל רכושו נלקח ממנו, במצב בריאותו הקשה של הנאשם ובעובדה שלא נגרם נזק לקבוצת נגה ממעשי הנאשם באישום הראשון, שכן הערבויות הבנקאיות שהונפקו ע"י הבנקים לא נפרעו לאור פסיקת בתי המשפט בהליך האזרחי שהגישו הבנקים ושלמה חבר. עוד טען כי בשל קריסת קבוצת נגה נלקח כאמור מהנאשם כל רכושו שכן הנאשם היה ערב באופן אישי לחלק גדול מחובות קבוצת נגה ולפיכך לא נהנה מכספי הגזילה ובגין מעשיו שילם מחיר כבד, נותר חסר כל ובעל חובות כבדים בהוצל"פ. בהיקף של למעלה מ-46 מיליון ₪. בנוסף הפנה לכך שאחרים חתמו על הסדר נושים, לרבות עם קבוצת נוגה, ועל הסכם פשרה עם קבוצת נגה ולפיכך טען שהוסרו כל המחדלים בתיק ויש להתחשב בכך.

10. הנאשם הביע צער וחרטה בפני בית משפט על מעשיו ועתר לבית משפט להתחשב בכך שאין מי שיטפל בבנו באם ירצה עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, בחלוף הזמן, בעניו הדין שנגרם לו וטען כי אין לו התנגדות לרצות עונש מאסר בפועל לאחר שבנו יסיים את לימודיו התיכוניים.

11. בתיקון 113 לחוק העונשין קבע המחוקק את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כשהעיקרון המנחה בענישה הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בתפח (ח"י) 3721-08-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם באתריים משפטיים) סקר בית המשפט את הקורלציה שבין מתחם עונש הולם לבין הסדר טיעון דוגמת תיק נשוא גזר הדין שבו המאשימה עתרה ל-20 חודשי מאסר וב"כ הנאשם עתר להטלת 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וכתב: **"בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.12.13), נדונה הקורלציה שבין "מתחם העונש הולם" לבין טווח הענישה המוצע לבית המשפט במסגרת הסדר טיעון ונקבע שלא מדובר במושגים זהים. טווח הענישה שבהסדר טיעון הוא בגדר הסכמה בין הצדדים בלבד ומביא לידי ביטוי, בין היתר, את שיקולי התביעה כגון: אינטרס הציבור בענישה הולמת ומהירה למעשי עבירה, חסכון במשאבים, קשיים ראיתיים, ואף נסיבות ספציפיות של הנאשם לקולא וכו'. למול שיקולים אלה עומדים שיקולי הנאשם, כגון: רצון להביא להפחתה באישומים או הקלה בעונש**

או הימנעות מניהול הליך משפטי ארוך ויקר שלא לצורך. לעומת זאת, מתחם העונש ההולם הוא בעצם "קביעה נורמטיבית" של בית המשפט באשר לטווח הענישה הראוי בגין העבירה בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. על אף שתיקון מס' 113 לחוק העונשין לא קבע מהו היחס הראוי בין מתחם העונש ההולם לטווח ענישה המוצע בהסדר טיעון, עדיין, יש בדרך כלל לכבד הסדרי טיעון במידה והם עומדים ב"מבחן האיזון" אשר נקבע בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577. למעשה, גם אם טווח הענישה המוצע בהסדר הטיעון אינו ראוי לפי העקרונות המרכיבים את "מתחם העונש ההולם", עדיין יש לכבד את ההסדר אם התביעה ערכה איזון מתאים בין ההקלה שניתנה לנאשם לבין התועלת הציבורית שהיתה כרוכה בעריכת הסדר הטיעון, וההלכה שנקבעה בפסק דין זה, בהרכב מורחב של 9 שופטים, אינה עומדת בסתירה לתיקון 113 לחוק העונשין. בע"פ 3856/13 שי גוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.2.14) ובע"פ 9246/12 עמר וסלמן חמאסה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.3.14), נתקבלה עמדת כב' השופט מלצר בע"פ 512/13 הנ"ל ולפיה "... אין למתוח קו של זהות בין הסדרי טיעון לבין מתחם הענישה אלא יש לִלְךְ במתווה... לפיו תחילה באה קביעת מתחם ענישה לפי תיקון 113 כנתינתו, אחר כך השוואתה לטווח בהסדר הטיעון וככל שהטווח אושר - קביעת העונש גם בהתחשב בהסדר הטיעון". בע"פ 3856/13 הנ"ל, נקבע כי בתיקון 113 אין כדי לשנות מן המדיניות המשפטית הנוהגת "לפיה בית המשפט אינו כבול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, ועליו לבחון בהתאם לאמות המידה המקובלות, כאשר אליהן יתווספו ואף יקבלו מקום מרכזי, השיקולים המתחייבים מקיומו של הסדר טיעון..."

12. לאור עמדת הפסיקה, בבואי לגזור את דינו של הנאשם מצאתי לדון תחילה במתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם.

א. הערכים המוגנים שנפגעו על ידי העבירות שביצע הנאשם:

הנאשם הורשע בביצוע עבירות של גניבה בידי מנהל עבירה לפי סעיף 392 לחוק העונשין. הפסיקה הביעה עמדתה לענין חומרת העבירה ולערך המוגן שנפגע בעבירה זו וקבעה שכאשר מדובר בעבירת גניבה המיוחסת למנהל בתאגיד, נוספת לפגיעה בערך המוגן העומד בבסיס עבירת הגניבה הקלאסית (ההגנה על הרכוש), גם הפרה של יחסי האמון המיוחדים שבין המנהל לבין התאגיד, והיא שמצדיקה את ההחמרה בענישה (ראה לענין זה לדוגמה את דברי כב' השופט ריבלין בע"פ 7641/09 הירשזון נ' מ"י פורסם ביום 11.7.14).

בנוסף הורשע הנאשם בביצוע עבירות על פי סעיף 36 וסעיף 54(א)(3) לחוק ניירות ערך. בביצוע עבירות הנ"ל פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם עקרון הגילוי הנאות בכל הנוגע לחובת הדיווח והגילוי בחברות ציבוריות על מנת שהמשקיע הפוטנציאלי בחברה ציבורית יוכל לקבל החלטה מושכלת האם להשקיע בחברה הציבורית אם לאו וכן להרתיע בעלי כוח ומעורבים בחברה הציבורית מהתנהגות מניפולטיבית תוך פיקוח על פעילותם. הערך המוגן בעבירות על פי חוק ניירות ערך שביצע הנאשם מטרותיו בין היתר להביא לידי ביטוי את החשיבות העליונה שמייחס שוק ההון לפרסומים של דוחות כספיים מלאים ומדויקים. הפסיקה הביעה עמדתה לענין החשיבות העליונה שמייחס שוק ההון והמחוקק לפרסומם של דוחות כספיים, מלאים ומדויקים ובמועדם. לענין זה יפים דברי כב' השופט פרוקצ'יה ברע"פ 11476/04 מ"י נ חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.4.10)

"מרכיב חיוני למימוש עקרון הגילוי הנאות בניירות ערך נוגע לחובת מסירת פרטי מידע מלאים, מקיפים ומדויקים בדבר מצבו העיסקי של תאגיד החייב בדיווח. כל אלה נדרשים לצורך קבלת החלטה מושכלת על

ידי המשקיע הסביר. חובות דיווח של תאגיד בורסאי נתפסות היום כאמצעי ראשון במעלה להקניית מידע לציבור המשקיעים. עמידה נחרצת על קיום חובות דיווח וגילוי, תוך הגברת האכיפה בגין הפרת חובות אלה, מקדמות את תפיסת היסוד לפיה שוק הון תקין ויעיל חייב להתבסס ל עקרונות שוויון, הגינות, והגנה על האינטרסים של ציבור המשקיעים. חובות הגילוי המוטלות על התאגיד הבורסאי כורכות לא אחת דילמה קשה, כאשר עובדות הטעונות גילוי על פי הדין עלולות לחשוף מידע רגיש הנוגע לסודות עסקיים ולהיבטים רגישים אחרים הנוגעים לעסקי התאגיד. קושי זה אינו יכול לשמש הגנה מפני אי חשיפת מידע מהותי למשקיע, אלא אם כן ניתן פטור כדין מפרסום מידע כזה. תאגיד הבוחר להפיץ את ניירות הערך שלו בציבור, ומזרים אותם למסחר בבורסה, כופף את עצמו לחובות גילוי נרחבות מכוח הדין כלפי הציבור הרחב. בכך הוא נדרש לשלם מחיר של ויתור מסוים על שמירת סודות עסקיים, העלול להשפיע על כושר תחרותו בשוק. אינטרס עסקי של תאגיד בורסאי, החייב בשקיפות מלאה, כופף עצמו לחובות הגילוי לציבור, ולא להפך, אלא אם כן ניתן פטור מדיווח במסגרת הדין. פרסום פרטי מידע קטועים, חסרים ומטעים בעניינים הנוגעים למידע מהותי למשקיע מהווה סטייה חמורה מחובות הגילוי החלות בתחום ניירות הערך. על אחת כמה וכמה כך הוא כאשר אי הגילוי נעשה בכוונה להטעות משקיע, תוך היערכות מכוונת לכך. בגדר אי גילוי מכוון נכלל גם מצב של מודעות מלאה לאפשרות קרובה לודאי כי המשקיע יטעה עקב אי הגילוי..."

(עוד ראה לדוגמא לעניין זה את דברי כב' כב' השופט כאבוב בת.פ מ"י נ' פאסיפיקה בע"מ (21.11.12))

וכן ראה ע"א 218/96 ישקר בע"מ נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (21.8.1997) שם נאמר:

"חשיבות מכרעת טמונה, במסגרתו של עקרון הגילוי הנאות, בגילוי דו"חות כספיים (שנתיים ורבעוניים).

הדו"חות הכספיים הם מקור חיוני למידע על מצבה של החברה. עמד על כך פרופ' א. פרוקצ'יה בציינו:

'מכל הפרטים המדווחים לרשם החברות אין אף לא אחד שיש בו תועלת רבה יותר לשיקוף מצבה הכלכלי והפיננסי של החברה מחשבוניתיה הכספיים. המתקשר החיצוני החפץ לשקול האם להיכנס ליחסים משפטיים עם החברה

מעוניין לדעת, בראש ובראשונה, פרטים על יציבותה הפיננסית, רווחיותה, נזילותה, מבנה ההון שלה וכיוצא

באלה פרטים. בלי מידע זה אין משמעות של ממש להעדפתו של תאגיד אחד על תאגיד אחר' (א).

פרוקצ'יה, דיני חברות חדשים בישראל 153(התשמ"ט))."

עוד הורשע הנאשם בעבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין. הערך המוגן בעבירה זו בא להבטיח כי מי שהופקד כנושא משרה בתאגיד יפעל תוך תפקוד נאות תוך שימת טובת התאגיד ובעלי מניותיו אל מול עיניו ויעדיף את האינטרס התאגידי על פני האינטרס האישי וכן ימנע שחיתות מידות בקרב המנהלים ויפעל לביסוס האמון של בעלי המניות במנהליהם.

בע"פ 2103/07 אביהו הורוביץ נ' מדינת ישראל (31.12.08) התייחס בית המשפט לתכלית של עבירות מרמה והפרת אמונים בתאגיד וכתב "הרציונל לקיומה של העבירה שבסעיף 425 לחוק העונשין (שעניינו מרמה והפרת אמונים בתאגיד), כמו גם העבירות הקבועות בסעיפים 423, 424 ו-424א לחוק העונשין, הוא חובות האמון של נושא המשרה בתאגיד" (ראו: קרניאל, בעמ' 105)...ביחס לסעיף 425 קבע המשנה לנשיא כך

'סעיף 425 לחוק אין ענינו הגנה על הציבור, אלא על התאגיד. יסודו בחובת האמון החלה על מנהל התאגיד, אשר בהיותו פועל בשל אחרים ובעבורם עליו לפעול כלפיהם ביושר ובהגינות... הוראה זו נועדה

להבטיח כי מנהל התאגיד לא ימעל באמון שניתן בו ויפעל להגשמת תפקידו... (עניין דרוויש, בעמ' 692)...

בנוסף הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין. הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על רכוש הציבור ומניעת קבלת דבר במרמה.

ב. מידת הפגיעה על ידי הנאשם בערכים המוגנים:

מכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם עולה כי הנאשם פגע במידה רבה מאד בערכים המוגנים שכן במשך תקופה ממושכת השתמש באמון שניתן בו כיו"ר דריקטוריון ומנכ"ל לחברה ציבורית וביצע את העבירות אשר גרמו נזק רב לקבוצת נגה, הביאו בין היתר לקריסתה ופגעו בכלל הציבור, שכן כספי רוב הציבור בישראל מושקעים בשוק ההון לרבות באמצעות קופות גמל וקרנות פנסיה.

ג. **מדיניות הענישה הנהוגה:** בפסיקה נקבע כי יש להטיל עונשי מאסר מאחורי סורג ובריאח וקנסות כבדים על המורשעים בעבירות כלכליות. יפים לעניין זה דברי כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 9788/03 מ"י נ' גולן (25.2.11):

"העבריינות הכלכלית בתחומי החברה והכלכלה היא לרוב מתוחכמת, מסתייעת באמצעים מודרניים של הפקת מידע, וקשה לגילוי. נזקיה קשים לחברה בכללותה, למשק הכלכלי, ולאנשים הפרטיים הנפגעים ממנה במישרין. על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הרובצת לפיתחה של העבריינות הכלכלית המתוחכמת, את היקף הקרבנות העלולים להיפגע ממנה, את הקושי והמורכבות שבאיתורה ואת ההוקעה הברורה של יסודות השחיתות וניצול עמדות הכח, השליטה והמידע הכרוכים בביצועה. על המסר העונשי לשקף בבירור את תגובתה המחמירה של החברה על מעשים של הפרת נאמנות בשימוש בכספי הזולת תוך ניצול כח המשרה.... נוצר לפרקים יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עבריין הנאשם בפריצה וגניבת-רחוב, לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב-מעללים, הגוזל מיליונים מכספי ציבור תוך הפרה עמוקה של חובות נאמנות ומוסר בסיסיים. על פער עמוק זה הנבקע לעיתים בתפיסה העונשית הנוהגת במקומנו יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור."

עוד ראה את דברי כב' השופטת ארבל בע"פ 7068/06 מ"י נ' הראל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ (31.5.07) "המדובר בעניינו בעבירות כלכליות, המזכות את מבצעהן, במקרים רבים, ברווח כספי שמן, תוך פגיעה ברווחה הכוללת של המשק ושל הציבור כולו. עבירות מסוג זה, כמו רבות מעבירות "הצווארון הלבן", מתבצעות במרבית המקרים על-ידי בני אדם המנהלים בשאר תחומי חיייהם אורח חיים נורמטיבי, ולחלקם אף מעמד ציבורי או חברתי. המניע המרכזי המביאם לביצוע העבירות הוא המניע הכלכלי. הדרך להרתיע מפני ביצוע העבירות האמורות נעוצה במאפייניהן המיוחדים של העבירות ומבצעהן. בהיותם נטועים היטב בציבוריות, יש בעצם ההרשעה בעבירות פליליות כדי לפגוע בשמם הטוב של מבצעי העבירות ולשמש גורם מרתיע מפני ביצוען. בהיותם, לרוב, אנשים מבוססים, אשר אינם פועלים מתוך מצוקה כלכלית או סוציאלית, ראוי הוא כי, ככלל, רף הענישה בגין עבירות מעין אלה יהיה של עונש מאסר בפועל (ראו ע"פ 1042/03 מצרפסל שותפות מוגבלת בע"מ נ' מדינת ישראל, תק-על 2003(3), 396 (2003) (להלן: עניין מצרפסל). עונש זה משקף אמירה קולקטיבית ברורה נגד מי שפוגע בציבור מתוך רדיפת ממון ומתוך רצון לזכות ב"רווחים קלים" על חשבון קבוצה גדולה של קורבנות שבמקרים רבים אינה מאורגנת ושאינן בידה לעשות דבר. לצד עונש המאסר יש להטיל על מבצעהן של עבירות אלה אף קנס כספי

משמעותי. כאנשים רציונאליים המבצעים את העבירה כדי לזכות ברווחים, יש בקנס שכזה כדי לעקר את המוטיבציה המולידה הסדרים שכאלה."

ד . נסיבות הקשורות בביצוע העבירות :

מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה כי לביצוע העבירות קדם תכנון וחלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה רב. עוד אני קובעת כי נזק הפוטנציאלי רב היה צפוי להיגרם מביצוע העבירות וזאת לאור סכום הגניבה, היקף התרמית והפגיעה בשוק ההון וביציבור כולו כתוצאה מביצוע העבירות. בפועל נגרם נזק רב ממעשי הנאשם כאשר הנזק נגרם לא רק לקבוצת נגה אלא גם לבנקים, לשלמה חבר ולציבור בכללותו.

ה. **מתחם העונש ההולם :** אני קובעת כי כל העבירות באישום הראשון בו הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד ואירוע נוסף מהווים כל העבירות באישום השני. לאחר שעיינתי בפסיקה אליה הופנית ע"י ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל אירוע בו הורשע הנאשם, נע בין 30 חודשי מאסר ל-7 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס גבוה. עוד מצאתי כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש כולל.

13. לאור קביעתי כי מתחם העונש ההולם לכל אירוע נע בין 30 חודשי מאסר ל-7 שנות מאסר מצאתי כי הסדר הטיעון מקל מאד עם הנאשם וחורג ממתחם העונש ההולם. יחד עם זאת מצאתי כי הסדר הטיעון אינו נוגד את האינטרס הציבורי ועומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לעניין כיבוד הסדרי טיעון וזאת בהתחשב בהודיית הנאשם הנעדר הרשעות קודמות, בקבלת האחריות ע"י הנאשם, בחיסכון בזמן שיפוטי, בחלוף הזמן, בעובדה שלא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, בעיני הדין שנגרם לנאשם, במצבו הכלכלי של הנאשם, אשר נותר חסר כל ועם חובות של מיליוני שקלים, כאשר כל רכושו נלקח ממנו בעקבות קריסת קבוצת נגה. עוד התחשבתי בגילו של הנאשם, במצבו הבריאותי, בתרומתו למוסדות ציבוריים, בכך שנחתם הסדר נושים במסגרת הליכים אזרחיים בין האחרים, נושי קבוצת נגה, לרבות עם הנאמן של קבוצת נגה והסכם פשרה בין האחרים לנאמן של קבוצת נגה, לפיהם ישלמו האחרים למעלה מ- 20 מיליון ₪. בנוסף התחשבתי בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל. בעיקר עמד לנגד עיני היות הנאשם אב חד הורי לבן כבן 13 יתום מאמו, אשר עולה מתסקיר שירות מבחן, מחוות הדעת הפסיכולוגיות ומעדויות עדי האופי ומהמסמכים שהוגשו כי הנאשם מטפל בבנו במסירות, משקיע משאבים רבים בשיקומו של הבן ואשר הביא לשיפור רב במצבו התפקודי והרגשי של הבן הנ"ל, כשאין ספק ששליחתו של הנאשם מאחורי סורג ובריה תיפגע קשות בבנו של הנאשם וכן תפגע בנאשם, בפרט שבשלם זה איש מבני משפחתו של הנאשם, או ממכריו של הנאשם אינו מוכן לקבל את הטיפול בבן הנ"ל.

14. בבואי לשקול את עתירות הצדדים לעונש מצאתי כי אין מקום לחרוג מהעונש ההולם ולגזור על הנאשם שביצע עבירות חמורות וגרם לנזקים כבדים לכלל הציבור, עונש מאסר בדמות של 6 חודשי עבודות שירות. לטעמי גזירת עונש כזה תהווה מסר שגוי ובלתי מרתיע כלפי הציבור.

לפיכך אינני מקבלת את המלצת שירות מבחן ואת עתירת ב"כ הנאשם. ערה אני לנזק שיכול להיגרם לבנו של הנאשם, באם הנאשם ירצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריה ולנזק שיגרם לנאשם הן בשל היותו אב חד הורי והן מאחר ומעולם לא ריצה עונש מאסר והן בשל מצבו הבריאותי של הנאשם. אולם אין בכל אלו לשמש מטריה והגנה לנאשם מפני שליחתו למאסר בפועל שהורשע כאמור בעבירות חמורות ואף שיקולי שיקום, צדק ורחמי בית המשפט אינם מאפשרים חריגה ממתחם העונש באופן שהנאשם ירצה עונש מאסר בעבודות שירות בלבד.

15. לפיכך לאחר ששקלתי את טיעוני ב"כ הצדדים, את דברי הנאשם, את עדויות עדי האופי ועיינתי במסמכים שהוגשו ע"י ב"כ הנאשם ובפסיקה החלטתי לכבד את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 17 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 11

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 90,000 ש"ח או 8 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 22.9.14 ואילך. כנגד כל תשלום שלא ישולם במועדו תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

מזכירות תשלח עותק של גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות

ניתנה והודעה היום כ"ד סיוון תשע"ד, 22/06/2014 במעמד הנוכחים.

יעל פרדלסקי, שופטת